

Od studentice do znanstvenice

IGTP: Neurogenetics research unit 2019

Drage kolege i kolegice,

od mentorice, profesorice i predstojnice katedre Esmé dobila sam jedan slatki zadatak da vam se ukratko predstavim i nadam se svojom pričom motiviram da vaše profesionalne ciljeve postavite visoko i shvatite da su svi oni uistinu i dosežni.

Kako sam od malena bila znatiželjna i zainteresirana za sve što je povezano s ljudskim tijelom i medicinom, po završetku srednje škole nadala sam se upisati Medicinski fakultet u Splitu. Ipak, spletom okolnosti (drugo ime za lijenost u tim godinama) to se nije dogodilo te sam svoje tri godine akademskih studija u Hrvatskoj provela na Zdravstvenom Sveučilištu u Splitu, smjer Medicinsko laboratorijska dijagnostika. Danas sam uistinu zahvalna što me sudbina odvela upravo tim putem.

Prva godina fakulteta je bila puna nekih „nebitnih“ predmeta čiju poantu dugo vremena nisam shvaćala i ne znanja o tome što bi ja zapravo trebala raditi po završetku studija. Kako su odmicala druge dvije godine svakim sljedećim predmetom budila se u meni strast za znanost, strast za istraživanjem i želja da u ovom velikom svijetu ostavim barem jedan mali otisak.

Od uvijek mi je bila želja studirati u inozemstvu te sam već nakon prve godine počela tražiti opcije. Nakon sati i sati čitanja i pisanja, proučavanja svakog smjera, na svim europskim sveučilištima, stipendija te bezbroj popisa i vlastitih bilješki odlučila sam se prijaviti na dva. „Biomedical Surface Science“ na sveučilištu Malmö u Švedskoj te na „Human Genetics and Genomics“ u Barceloni. Široka lepeza znanja koju sam stekla studirajući na OZS mi je dala mogućnost da budem kompetitivna na svim zdravstvenim i

medicinskim poljima pa sam tako bila prihvaćena na oba fakulteta. U konačnici sam se odlučila studirati u Španjolskoj. U isto vrijeme sam bila uzbuđena, sretna, zbunjena i u neizvjesnosti oko toga što me točno čeka sljedećih godinu dana.

Na fakultetu je sve bilo na visokom nivou. Iznenadilo me što se više pažnje daje razmišljanju nego pamćenju činjenica, a ono što me se zapravo najviše dojmilo je što je najveći dio akademske godine posvećen usavršavanju u instituciji po vašem izboru. To vrijeme od šest mjeseci sam provela radeći u renomiranom centru IGTP u Badaloni gdje sam bila dio „The Neurogenetics Research Unit“. Na raspolaganju sam imala sve najnovije aparate, prostorije za kultivaciju stanica kože koje smo koristili u istraživanju, cijele prostorije za goleme fluorescentne mikroskope, prostorije za krioprezervaciju stotina uzoraka te ono što je najvažnije, neiscrpno znanje svojih starijih kolega. Najponosnija sam na svoj završni rad jer je on preslika svih tehnika, mjeseci učenja i provođenja istih koji su doveli do novih otkrića o kojima ćete uskoro moći saznati na PubMedu. Nakon kratke pauze trenutno radim na privatnom kemijskom institutu i fakultetu IQS u Barceloni na projektu financiranom od strane Europske unije te se nadam do polovice sljedeće godine objaviti i svoj prvi samostalno provedeni znanstveni rad! Sljedeće godine planiram upisati poslijediplomski studij „Cytogenetics and reproductive biology“ te po završetku i doktorat.

Želim naglasiti i da te ovakvo iskustvo u potpunosti promjeni. Prvenstveno sazriješ kao osoba, upoznaš sebe i ono što zapravo želiš. S druge strane, saznaš i par usputnih zanimljivih običaja poput toga što je „El tió de nadal“.

Ovim putem zapravo želim pokazati da vam se završetkom studija Medicinsko laboratorijske dijagnostike otvaraju mnoga vrata kako u Hrvatskoj tako i izvan nje. Na vama je samo da usvojite što više znanja i odlučite koji je vaš put. Uz malo truda svaki od njih je ostvariv. Zaključno, *ako mislite da možete, vi možete. Ako mislite da ne možete, opet ste u pravu.*

P.S. Slobodno mi se možete javiti za bilo kakva pitanja ili informacije vezane za studij u inozemstvu! Sa zadovoljstvom ću vam pomoći.

Veliki pozdrav iz Barcelone,

Nina Bučević